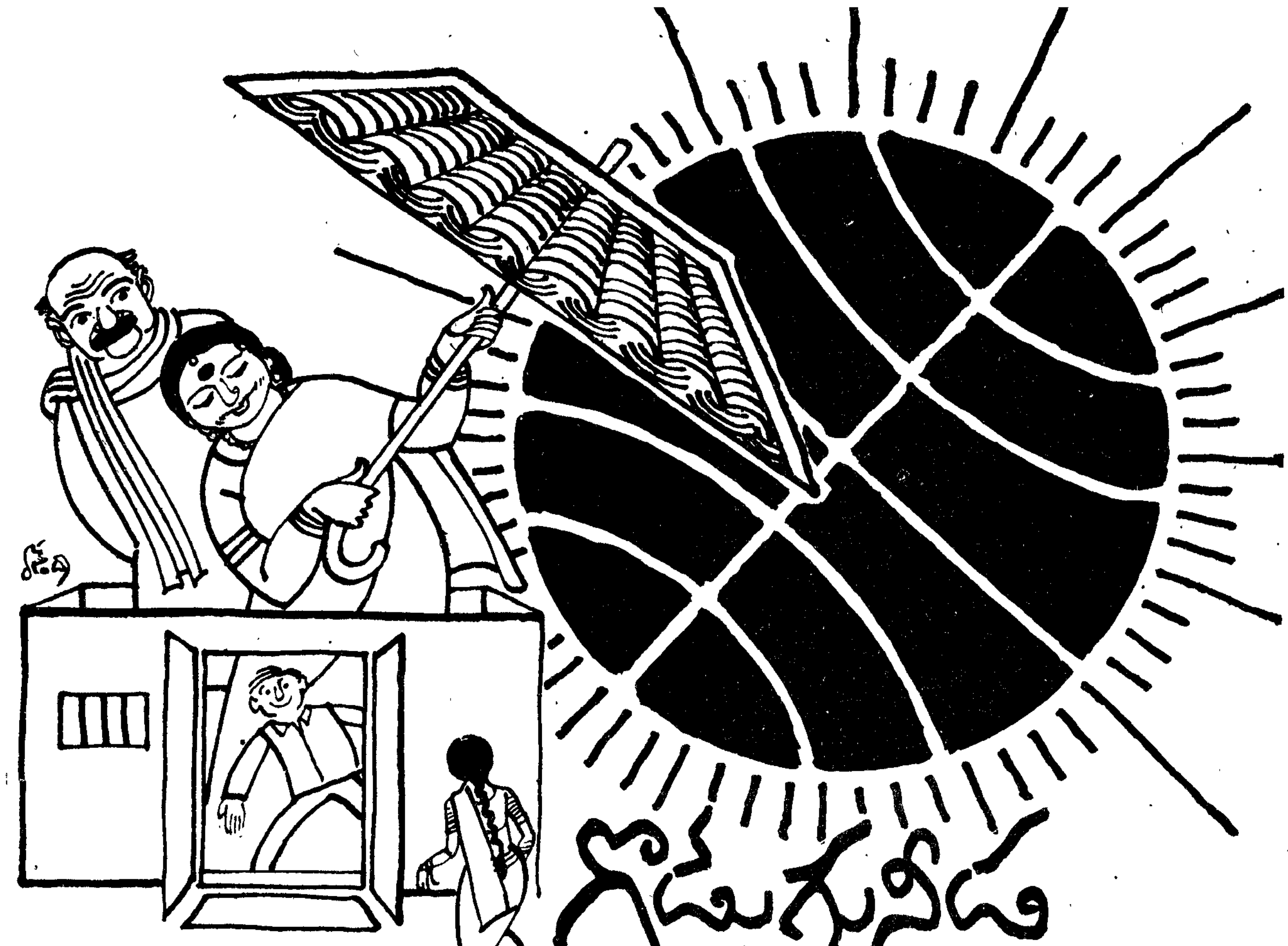

గొడుగునీడ

కాయితి అప్పారావు

సావిత్రమ్మ పరధ్యానంగా ఆలోచిస్తోంది.... ఆరోగ్యంగా వుండి ఉద్యోగానికి పోయి వస్తున్న భర్త సుదర్శనం.... కంపెనీలో స్టెనోగా వున్న కొడుకు రాజశేఖర్... లోటంటూ లేని ఆ చిన్న ఇంట్లో బుల్లి స్వర్గంలో ఏదో లోటు. అన్నాళ్ళూ దగ్గరలోనే వున్న కూతురూ అల్లుడూ.... మనుమడిని తెచ్చి రాత్రింపగళ్ళు ఆడించి తాతా మామయ్యలకా పసిడి నవ్వులు వెదజల్లించేది. కాని ఉద్యోగరీత్యా అల్లుడు దూర తీరాలకు పోవలసి వచ్చింది. విడువలేక గుండెను రాయి చేసుకుని వారిని సాగనంపింది.... రోజులానే ఆరోజు కూడ భర్తకోసం జాబుకోసం ఎదురు చూస్తున్న సావిత్రమ్మకు వర్షంలో తడుచుకుంటూ వచ్చి పోస్టుమన్ ఎరకయ్య జాబిచ్చాడు.

"రమ రాసిన జాబు... తడిసి పోతున్నావు. ఎక్కడైనా కాసేపు ఆగలేకపోయావా!"

"ఎక్కడి కక్కడే ఆగిపోతుంటే చేతిలో వున్న ఉత్తరాలు బట్వాడా కావమ్మా! అనుకోకుండా వర్షపు జల్లు. గొడుగు తీసుకురాలేదు."

"యీ గొడుగు వాడు ఎరకయ్యా! తడిచావో జలుబూ జ్వరమూను. ఉత్తరాలు కూడ తడవకుండ బట్వాడా చెయ్యవచ్చు".

"అలాగేనండీ! రేపు తెచ్చిచ్చేస్తాను" అంటూ ఎరకయ్య బీటు చూసుకుంటూ ముందుకు పోయాడు.

ఆతృతగా కూతురు రాసిన జాబు విప్పింది. పదేపదే చదువుకుంది. ఉత్తరంలో మనుమడిచ్చిన ముద్దులకు మురిసి పోతోంది. అప్పటికే తొమ్మిది మాసాల వియోగం. మరో మూడు నెలలకు గాని రారు. అనుకుంటున్న సమయంలో భర్త కొడుకూ తడుచుకుంటూ వచ్చారు. త్వరగా లోనికి రండి. తలలు తుడుచుకుందురు గాని" అంటూ వాళ్ళకు తువాళ్ళిచ్చింది సావిత్రమ్మ.

"పాప... జాబు రాసిందండీ! అందరూ క్షేమమట! బాబు అందరికీ ముద్దులు పంపించాడు" అంటూ సరిగా తల తుడుచుకో లేక పోతున్న కొడుకు తలను స్వయంగా తుడిచింది.

"అదిగో! అప్పుడే తుమ్ములు.... పాపం ఎరకయ్య అలా తడుచుకుంటూనే వచ్చి జాబిచ్చాడు. మనిషితో పాటు ఉత్తరాలు తడిచి పోతాయని నీ గొడుగు ఇచ్చాను రాజశేఖర్" ఆ మాటలకు రాజశేఖర్ విరుచు పడ్డాడు.

"ఆ కొత్త గొడుగు పాడై పోదమ్మా!"

"నే చేసిన పనికి సంతోషించక విసుక్కుంటున్నావు కదు రాజశేఖర్! గొడుగు విప్పకుండ అలానే వుంచితే పురుగులు పట్టి పాడై పోతుంది. వస్తువన్నది అవసరాన్ని బట్టి వాడుతుండాలి. ఎరకయ్య ఒక్కపూట విప్పి వాడటం వలన పాడవదు. ఏదో ఉద్యోగానికి కావలసిన చదువైతే చదివావు కాని నీ మనసింకా వికసించలేదు రాజశేఖర్!"

సుదర్శనం కూతురు జాబు చదువుకుంటూ ముసిముసినవ్వులు నవ్వుకుంటున్నాడు.

"నిరుడు వేసవి గుర్తుందా? ఎండలు మండిపోతున్న రోజులు. వడగాల్పులు. మిట్ట

మధ్యాహ్నం. రోడ్ల మీద జన సంచారం లేదు. లోనతాపం భరించ లేక చాపలపై నీళ్ళు పోసి మాటి మాటికీ దాహం తీర్చుకుంటున్న తరుణంలో పలుకరించిందొక కంఠం. నువ్వా, ఎంకయ్యా? సాయంత్రం రాలేక పోయావా? ఎలా తట్టుకోగలుగుతున్నావు?" అనగానే "ఇది రిజిష్టరీ ఉత్తరమమ్మా! సాయంత్రం పూట తీసుకురావడానికి వీలుండదు. ఎప్పటి వప్పుడైపోతుండాలి. ఇదిగోనమ్మా అబ్బాయి చేత సంతకం పెట్టించండి. ఇది అబ్బాయి గారి అపాయింటుమెంటు ఆర్డర్. దీనికోసమే చూస్తున్నారు" అంటూ చిరునవ్వుతో నీకు కవరిచ్చాడు. మనం కొందరికే బంధువులం. కాని పోస్టుమన్ అందరికీ బంధువు. ఆప్తుడు. స్నేహితుడు. నే చేసింది మంచి పనన్న వరకూ నీతో మాట్లాడను. మెప్పుకోసం ఒప్పుకోవడం కాదు. తోటి మానవుడి మీద ప్రేమ వాత్సల్యం నీలో పుట్టుకు రావాలి రాజశేఖర్"! అంటూ వరండాలోకి పోయి కూర్చుంది సావిత్రమ్మ. అలా పావుగంట గడిచింది. తండ్రి చేతిసంజ్ఞతో రాజశేఖర్ తల్లి వద్దకు పోయి తన తప్పిదం ఒప్పుకున్నాడు. సావిత్రమ్మ కొడుకు తలనిమురుతూ "ఇది అర్థం చేసుకోడానికి పావుగంట పట్టిందన్న మాట! ఇంకా మానసికంగా నువ్వు ఎదగాలి రాజశేఖర్ అంటూ అందరూ సమపంక్తిని భోంచేశారు.............

"ఏం! నిద్రరావడం లేదుకదూ!"

"పాప స్థానంలో మరో పాప ఈ ఇంట అడుగు పెట్టాలండీ! వినయ విధేయతలతో అణిగి మణిగి వుండాలి కాని రావడమే తడవు లేవతీసుకు పోయే వాళ్ళు కాదండీ మనకు కావలసింది. మనలో కలిసి పోవాలి. అత్తమ్మలో అమ్మను చూసుకునే కోడలు కావాలండీ! అలా ఐతే రోజంతా నా కెంతో కాలక్షేపం.... బాబుకి పెళ్ళీడు వచ్చిందిగా! మన ప్రయత్నం మనం చేయాలి.

"అలాగే సావిత్రీ! నేకూడ కనుక్కుంటాను. నీ ప్రయత్నం నువ్వు చెయి"....

తెల్లవారింది. ఎవరిపనులకు వారు పోయారు. పది గంటల సమయంలో సావిత్రమ్మను ఓ కంఠం పలుకరించింది.

"నేనమ్మా! ప్రేమ సమాజ సేవకుడ్ని. నెలసరి చందాకొచ్చాను. ఇది ప్రేమా సరస్వతి వివాహ పత్రిక. అబ్బాయి సంస్కార వంతుడు. కావాలని అనాథను కోరి చేసుకుంటున్నాడు. దిక్కులేని వారికి దేవుడే దిక్కమ్మా!" అంటుండగా సావిత్రమ్మ డబ్బిచ్చి రసీదు పుచ్చుకుంది.

"అబ్బాయికి కూడ పెళ్ళి చేయండమ్మా! కూతురు స్థానంలో కోడలులుడాలిగా! మరీ ఆలస్యం మంచిది కాదమ్మా!" అంటూ ఆయన వెళ్ళిపోయాడు. సావిత్రమ్మ మనసంతా ఆనందంతో నిండిపోయింది. ఊహాలోకంలో అందమైన అమ్మాయిలను కండ్ల ముందు చిత్రించుకుంటోంది". యీ ఇంటికి శోభ అబ్బాయి పెళ్ళితో సమకూడాలి పరాత్పరా' అని మూగప్రార్థన చేస్తోంది. మరో అరగంట తర్వాత జాబులు లేకపోయినా గొడుగు తెచ్చిచ్చాడు ఎరకయ్య. "వర్షంలో చాల బాగా ఉపయోగ పడిందమ్మా!"

"అందుకేగా ఇచ్చింది. సాయంత్రం ఏమైనా జాబులుంటే యీ జాఫ్రీలో పడెయ్యి ఎరకయ్యా! నాలుగ్గంటలకు ప్రేమసమాజం పెళ్ళికి పోతున్నాం. ఎక్కడైనా పిల్ల కుదిరితే రాజశేఖరానికి కూడ చేసెయ్యాలి."

"చిన్న విషయం అమ్మగారూ! నేనీ ఆఫీసుకు రాకముందు హార్బర్ పోస్టాఫీసులో వుండే వాడిని. ఆ క్వార్టర్సులో మీ వాళ్ళే వున్నారు. మీ పాపలానే వుంటుంది రమణి. పాపం! తలితండ్రుల్లేరు. ఎవరు వెళ్ళి చూసినా నచ్చిందంటున్నారు కాని రాకపోకలు ఇత్యాదు లుండవని ఈసడించుకుంటున్నారు. ఆ అమ్మాయి నొకసారి చూడండి. మీ మనసు కరగక మానదు" అంటూ ఎంకయ్య బీటు చూసుకుంటూ ముందుకు పోయాడు.

"అవును. ధనవంతుల పిల్లలు కట్నమివ్వడమిస్తారు. మీ అబ్బాయిని కట్నమిచ్చి కొనుకున్నానత్తమ్మా అంటుంటారు. స్వేచ్ఛగా తిరగడానికి వేరు కాపుర మంటారు" అలాంటి తలపులతో నాలుగు గంటల వరకూ గడిపిన సావిత్రమ్మ ప్రెమ సమాజం వివాహం చూడ్డానికి పోయింది. అందరితో పాటు తాను కూడ వధూవరుల్ని ఆశీర్వదించి కుంకుమ బరణి బహుమతిగా ఇచ్చి వచ్చింది సావిత్రమ్మ. అప్పటికే భర్త కొడుకు వచ్చి వరండాలో కూర్చున్నారు.

"ప్రేమసమాజంలో పెళ్ళికి వెళ్ళివచ్చాను. కన్నుల పండుగలా వుందంటే నమ్మండి. అత్తమామల సిరిసంపదలు స్థిరాస్తుల కాశించకుండ అలాంటి వారిని చేసుకోవడానికి సిద్ధపడే వారికి మహాత్ముడిలాంటి మనసు కావాలండీ! రాజశేఖర్ కిలాంటి మాటలు రుచించవు". అంటూ పాస్కులోని కాఫీ తెచ్చిస్తూ, "బాబుకి కూడ ఈ ఏడే పెళ్ళి చేసెయ్యాలండీ!" అనగానే రాజశేఖర్ ముఖంలో వింత అనుభూతి. సహజమైన సిగ్గుతో కాఫీ కప్పుతో ఏకాంతానికి పోయాడు. కాసేపటిలో ఎరకయ్య బుక్‌పోస్టులో వచ్చిన పెళ్ళి కార్డివ్వడానికి వచ్చాడు.

"ప్రొద్దుట చెప్పానే! ఆ అమ్మాయి ఫోటో! ఎంత పనున్నా వెళ్ళి వాళ్ళ మేనమామనడిగి తీసుకొచ్చాను. ఎవరికి వారే తప్పుకుంటుంటే తలితండ్రుల్లేని పిల్లగా ఆ పాప అలా వుండి పోవలసిందేనా! అన్న బాధ నాలో కలిగిందమ్మా! మీ గొడుగు నీడకు ఆ పాప రావాలి" అంటూ ఎరకయ్య వెళ్ళి పోయాడు. ఫోటో చూసిన సావిత్రమ్మ మనసు ఉవ్వెత్తున లేచింది. "ఎంత ముద్దుగా వున్నావమ్మా రేపే వస్తాను. నిన్ను చూస్తాను. నా రాజశేఖర్ కోసమే పుట్టావా అనిపిస్తోంది. ఎరకయ్య అన్నట్టు నా గొడుగునీడలో నీకు శాశ్వత స్థానం కల్పిస్తాను అంటూ ఫోటోను భర్తకు చూపించింది.

"సావిత్రీ! మన పాప పోలికే! బాబుకి కూడ చూపించు. రేపే వెళ్ళి చూద్దాం" అంటూ ఆ ఫోటోను రాజశేఖరానికి కూడ చూపించారు. చూడనట్టే చూస్తూ ఆ అందాన్ని కళ్ళలో నింపుకుని రాత్రంతా తీయని తలంపులతో నిద్రపోయాడు రాజశేఖర్.

"సావిత్రీ! నిద్ర రావటం లేదు కదూ! కాబోయే కోడల్ని తలంచుకుంటున్నావు".

"అవునండీ! నాకు పగలంతా తోడు. ఆ ఫోటో చూసిన దగ్గర నుంచీ నా మనసు నిలుపుకోలేక పోతున్నాను. తలితండ్రుల్లేని అమ్మాయికి యి

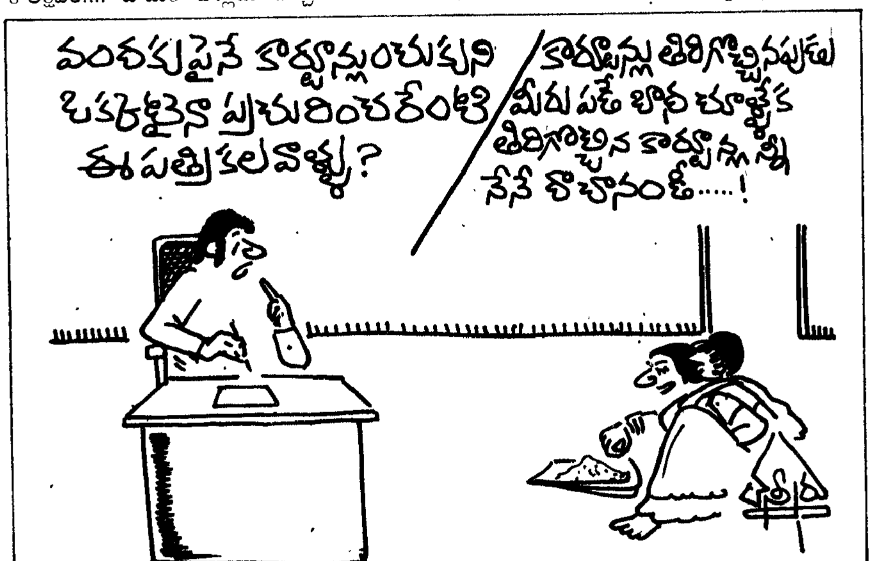

గడుసులోకం — బాబు

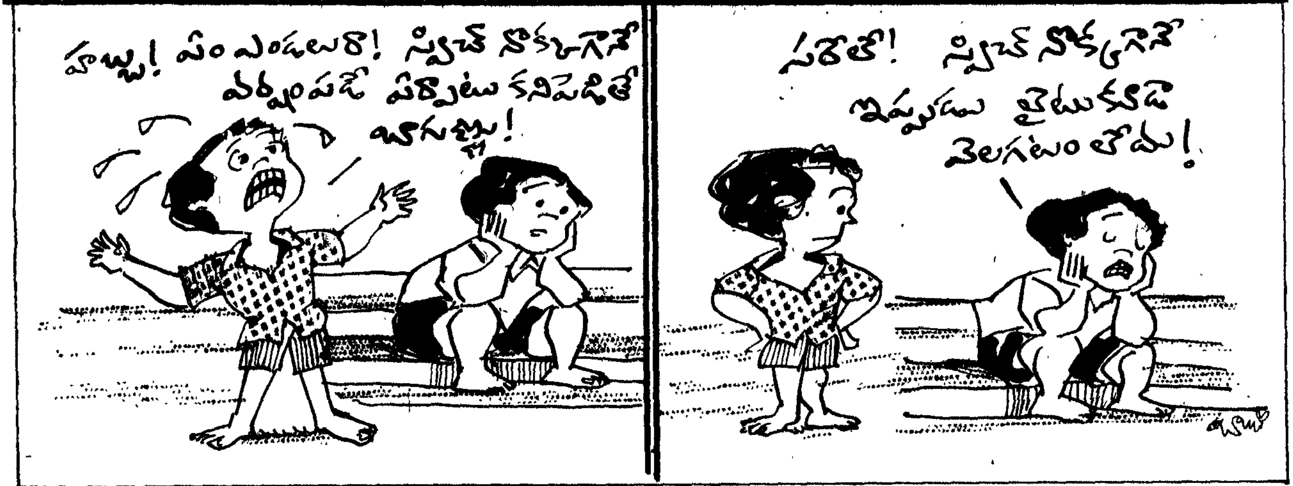

ఇంట్లో స్థానం కల్పించి మనమే తనకు అత్త మామలతో పాటు తలితండ్రులం కావాలి. ధనవంతులైన కోడళ్ళ అహంభావం వినండి. కేశవయ్యగారబ్బాయి, చదువు సంస్కారమున్న ఆఫీసరు. తల్లితండ్రుల నుంచి భార్య పోరు పడలేక విడిపోయిన విధానం వినండి. ఓ రోజు మిట్ట మధ్యాహ్నం లారీ వచ్చి ఆగింది. ఒక్కొక్క సామాను బండిలో వేస్తున్నాడు. ఏమిటిదంతా అని తల్లడిగితే వేరుగా పోతున్నామన్నారు. ఇదండీ ధనవంతులమని విర్రవీగే కోడళ్ళ తంతు. అత్తమామల్ని కాళ్ళ సంకెళ్ళుగా భావిస్తున్నారు. అందుకే రేపే భాబుతో వెళ్ళి చూద్దాం...."

ఎరకయ్య ద్వారా సావిత్రమ్మ వాళ్ళు పెళ్ళి చూపులకొస్తున్నారన్న వార్త విన్న రమణి మనసు మనసులో లేదు. నాలుగైదు సంబంధాలు వచ్చినా, కట్నం ఇవ్వరేమో అనీ తలితండ్రుల్లేని పిల్ల. అచ్చుటా ముచ్చుటా తీరకపోవడమే కాక రాకపోకలుండవని సూచాయగా అని సంబంధాన్ని తప్పించుకుంటున్న వారే!.... తడబడుతున్న చేతులతో పెట్టెలో వున్న తలితండ్రుల ఫోటో తీసిచూసింది. రమణి కళ్ళు చెమర్చాయి. ఆలుమగలుగా చిరకాలం జీవించాలని గంపెడాశతో తీయించుకున్న తలితండ్రుల ఫోటో! విధి వక్రించింది. దాని నాసరాగా తీసుకుని తనను వెలివేస్తున్న సంఘం, అభ్యుదయం. సహజీవనం. పురోభివృద్ధి. ఈ తీయని మాటలే ఎక్కడ విన్నా! కాని జరుగుతున్నది దానికి భిన్నం... అనుకుంటున్న రమణిని పెదమామయ్య మోహన్ పలుకరించాడు. ఆ నిలువెత్తు విగ్రహాన్ని రమణి భక్తితో ఆశతో దృష్టిని ఆయన పాదాల మీద కేంద్రీకరించింది.

"మంచి రోజులు రాకమానవు రమణీ! ఎరకయ్య చెప్పాడు. సావిత్రమ్మగారు చాలా మంచివారట!".

"యీ ఫోటో.... ఎప్పటిదో మామయ్యా! పాతబడిపోయింది. పెద్దదిగా చేయించండి. మన బంధువులు అప్పుడప్పుడు మనింటికొచ్చినప్పుడు నా మీద జాలితో గాజులు వేయించుకో పాపా అని ఇచ్చిన డబ్బులు! అలా ప్రోగు చేసిన డబ్బిదిగో మామయ్యా!" అనగానే మోహన్ కన్నీరు కార్చాడు.

"ఆ డబ్బులు నీ గాజుల డబ్బులు. ఎందరో ఆశీర్వదించి ఇచ్చినవి. అందులో ఏ ఒక్కరి ఆశీర్వచనం ఫలించినా యీనాటి సంబంధం స్థిరపడుతుందమ్మా! నా డబ్బుతో యీనాడే దీనిని ఎన్లార్జ్ చేయించడానికి స్టుడియోకిస్తానమ్మా! అంటూ "వాళ్ళొచ్చే వేళయింది. అమ్మా నాన్నను ప్రార్థించుకో" అని సావిత్రమ్మ వాళ్ళ రాక కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు....

అరగంట వ్యవధిలో సావిత్రమ్మ భర్త కుమారునితో ఆటో దిగింది. ఎదురుగా చిరునవ్వుతో గొడుగు విప్పి ముందుకు వచ్చిన ఎరకయ్య కనుపించాడు. "ఎండ తీక్షణంగా వుందమ్మా! యీ గొడుగు నీడకు రండి. లోన రెండో వరుసలో క్వార్టర్స్. మిమ్మల్ని పరిచయం చేసి వెళ్ళిపోతాను. సంబంధాల విషయంలో ఒకరి ద్వారా మరొకరికి పరిచయం అంతే" అంటూ వాళ్ళ ముగ్గురకూ ఆ ఇల్లు చూపించి వచ్చాడు. రమణిని చూసిన సావిత్రమ్మ దగ్గరగా వెళ్ళి తల నిమిరి ఆశీర్వదించింది. "యీ చాప మీద నా దగ్గరే కూర్చో రమణీ!" అని తన సరసను కూర్చో బెట్టుకొంది. మధ్య మధ్య రాజశేఖర్ ముఖాన్ని పరిశీలిస్తోంది.

కాసేపటిలో ఎవరి ఇంటి విషయాలు వాళ్ళు చెప్పుకున్నారు.

"చూడండి! యీ శుభ సమయంలో కంటనీరు పెట్టడం భావ్యం కాదని నాకూ తెలుసును. రమణిని చూస్తున్న నా మనసు ద్రవించుకు పోతుంటుందమ్మా! ఎవరు చూసి వెళ్ళినా... పిల్ల నచ్చింది కాని తల్లితండ్రుల్లేని పిల్ల అచ్చుటా ముచ్చుటా తీరదన్న వాళ్ళే కనుపిస్తున్నారు. లేని తల్లితండ్రుల్ని ఎలా తీసుకు రాగలదు చెప్పండి!" అన్న మోహన్ మాటలకు సావిత్రమ్మ రమణిని బుజ్జగించి ప్రక్క గదిలోకి భర్తనూ రాజశేఖరాన్నీ పిలిచింది.

"రమణి నచ్చిందా బాబూ?"

"నచ్చిందనుకో. కాని ఎందరో ధనవంతులు నాకు పిల్లనిస్తామని ఆఫీసుకే వచ్చి వేల మీద కట్న కానుకలిస్తామంటున్నారు. వాళ్ళలో వాళ్ళే పోటీ పడి కట్నం రేటు హెచ్చిస్తున్నారు. ఈ విషయం సమయం వచ్చినప్పుడు చెప్పాలనుకున్నాను. నీవు ప్రేమ సమాజానికి చందా కట్టడంతోనే సరిపెట్టక దీనజన సేవంటూ నన్నిక్కడికి లాక్కు వచ్చావు".

"నువ్వే సంతలో పశువ్వా బేరమాడటానికి. మొన్న ప్రేమ సమాజంలో ప్రేమా సరస్వతి వివాహానికి వెళ్ళొచ్చాను కదూ! ఆ అబ్బాయి తలితండ్రులున్న వాడు. మంచి వాతావరణంలో పెరిగినవాడు. కాని అనాధను కోరి చేసుకున్నాడు. కారణం? అలాంటి వాళ్ళ హృదయాలలో వసంత శోభ కురిపించాలని తలితండ్రులున్న వారే తలితండ్రులెవరో తెలీని వారి పిల్లల్ని చేసుకుంటే నీలాంటి తలితండ్రులు లేని వాడు తలితండ్రులు లేని పిల్లను చేసుకు తీరాలి రాజశేఖర్!".

"నాకు తలితండ్రులు లేరా! పిచ్చిగా మాట్లాడకమ్మా! మీరు నా తలితండ్రులు కారా?

"కాదు బాబూ! నీ తలితండ్రులు లేమిలో మాకు పెంపకానికిచ్చారు. వాళ్ళ ఫోటోను అతి భద్రంగా దాచి వుంచాను. ఎప్పుడైనా నీకా విషయం తెలిస్తే నీ తలితండ్రులెలా వుంటారో అన్న భ్రమ కలుగక మానదు. తెల్లసుకొని అడిగావనుకో. అవి నీకు చూపించడం నా బాధ్యత కాదా రాజశేఖర్! నిన్ను పెంచిన తర్వాతనే చెల్లాయి పుట్టింది. నీవు మా ఇంట కాలు పెట్టిన వేళా విశేషం... ఇప్పటి వరకూ సవ్యంగా ఏ ఇబ్బంది లేకుండా జరిగిపోతోంది. అదే నిన్ను వాళ్ళు ఏ మురికి గుంటలోనో పారేస్తే

ధర్మపథం

ఉత్తముల దర్శనం

ఏదయినా పని నెరవేర్చడానికి బయలు దేరేటపుడు మంచి శకునం చూడడం మన వారికి పరిపాటి. ముత్తయిదువ గాని, ఏనుగు గాని ఎదురు పడినా, గరుడ దర్శనమయినా అది మంచి శకునమని, కార్యసిద్ధి తప్పదని తలచడం జరుగుతుంది. చెడ్డ శకునం ఎదురు పడితే కార్యం సిద్ధించదని, అప్పుడు వెళ్లడం మానుకుంటారు. ఒక్క పని విషయంలో నే కాదు. ఉత్తముల దర్శనం లభిస్తే తామెంతో కృతార్థుల-మయినట్లు భావించడం భారతీయుల యాసంతో బాధ పడి, తన గృహానికి వచ్చిన అతిథిని చూచి "మీరెవ్వరు? ఎందుకు వచ్చారు?" అని ప్రశ్నించకుండా "దయచేసి యిక్కడ విశ్రాంతి తీసికొండి! మంచి తీర్థం కావాలా? మజ్జిగ యిమ్మన్నారా, తప్పి తీర్చుకోవడానికి!" అని ప్రశ్నించి, ఆదరం చూపడం భారతీయ సంప్రదాయం. ఇట్టి మాటలతో నే ఆగంతకునకు తృప్తి కలిగి శ్రమ కొంత తగ్గుతుంది, ఆతిథ్యం ఇచ్చినా, ఇవ్వకపోయినా, మధురమైన యీ మాటలే మానవుణ్ణి ముగ్ధుణ్ణి

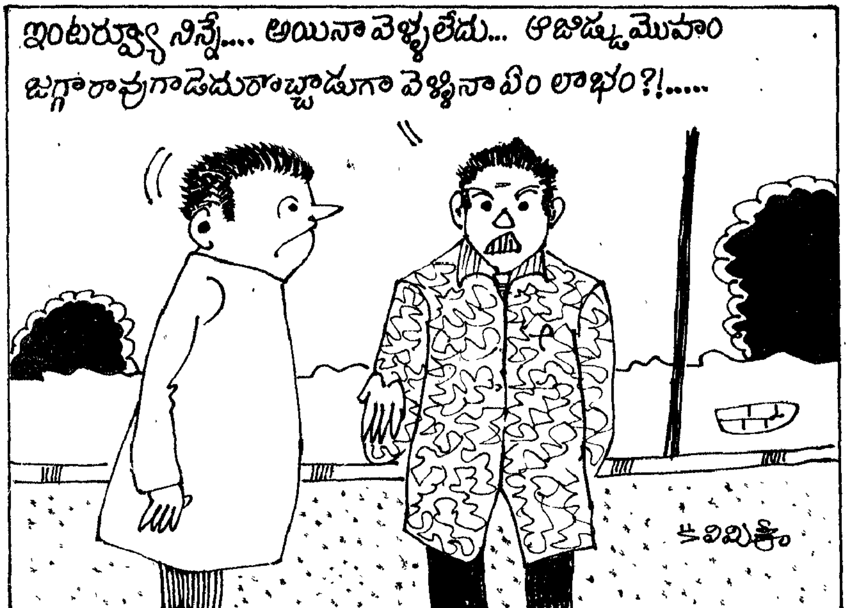

పద్ధతి. అట్టి వారు తమ ఇంటికి వస్తే తమ గృహం పావనమైనదని చెప్తూ వారికి ఆతిథ్యం ఇచ్చి సత్కరిస్తారు. ఇది అతిథి గృహస్థులిద్దరికీ సంతృప్తిని కలిగిస్తుంది.

ఏదైనా పుణ్య తీర్థానికి వెళ్లినప్పుడు గాని, పుణ్య క్షేత్రాన్ని దర్శించినప్పుడు గాని భక్తులు "క్రిందటి జన్మలో ఎంతో పుణ్యం చేసుకోవటం వల్ల ఈ తీర్థంలో స్నానం చేసే భాగ్యం లభించినదనీ, క్షేత్ర దర్శన భాగ్యం లభించినదనీ తృప్తి పడతారు. అందువల్ల తమ పాపాలు నశిస్తాయని భావిస్తారు. మార్గా చేస్తాయి.

మనిషిని ఆకట్టుకొనేవి మంచి మాటలే! చెడ్డ మాట లాడేవారిని అందరూ ఏవగించుకుంటారు. మంచి మాటలు ఉత్తముల నోటి నుండే వెలువడుతాయి. మంచి వారిని చూడడం వల్ల, వారి మాటలు వినడం వల్ల చెడ్డవారి మనస్సు మారుటకు అవకాశం ఉన్నది. అందువల్ల ఉత్తములను దర్శించుటకు ప్రయత్నించడం మంచిది.

—బులుసు వేంకట రమణయ్య

"గొడుగు నీడ"

నిన్ను ఆదుకొనేది ఆ ప్రేమ సమాజమే కదు బాబూ! తన తల్లిదండ్రుల ఫోటో ను అతి భద్రంగా దాచుకుంది రమణి. లేని తలితండ్రుల్ని ఎక్కడి నుంచి తెచ్చేదమ్మా! అని రమణి మామయ్య వాపోతున్నాడు. ఈ వివాహానికి మనమంగీకరించాలి బాబూ! అందరిలానే మనం కూడ కాదన్నామో ఆ అమాయక హృదయంలో లావా ప్రవహిస్తుంటుంది. ఆ బాధ నేను ఊహించుకుంటూ బ్రతకలేను రాజశేఖర్! పెంచిన మమకారంతో నీ రెండు చేతులూ పట్టుకుంటున్నాను. వివాహమై రమణితో నీవు ఇంట అడుగు పెట్టగానే నీ తలితండ్రుల ఫోటో కు నీవు వందనం చేద్దువుగాని. రమణి తలితండ్రుల ఫోటోను కూడ నీ తలితండ్రుల ఫోటో ప్రక్కనే అనువైన చోట గోడకు అమర్చుదాం. ఆ బుల్లి స్వర్గంలో మిగిలిన జీవితాన్ని హాయిగా గడుపుకుంటాను బాబూ!" అంటున్న సావిత్రిని జాలిగా చూస్తూ సుదర్శనం కొడుకు తలను ప్రేమతో నిమిరాడు. రాజశేఖర్ తల్లి చేతులు కళ్ళ కద్దుకున్నాడు. ఆ శుభసమయంలో అందరి హృదయాలలో ఎన్నెన్నో మంగళ వాయిద్యాలు... .

అతి తక్కువ ఖర్చుతో రమణి రాజశేఖర్‌ల వివాహం జరిగింది.

"మీ మామయ్య వాళ్ళను విడిచి రాలేక దుఃఖిస్తున్నావు కదు రమణీ! వాళ్లందరి స్థానంలో మేమున్నామమ్మా! పోస్టుమన్ ఎరకయ్య ఏ ముహూర్తాన నీ విషయం చెప్పి అప్పటికప్పుడు నీ ఫోటో తెచ్చిచ్చి ఈ ఇంటి గొడుగు నీడలో రమణికి స్థానం కల్పించండమ్మా అని చెప్పాడు. వేళా విశేషం అన్నీ సవ్యంగా జరిగిపోయాయి" అంటూ సావిత్రమ్మ రమణినీ రాజశేఖరాన్నీ నలుగురైదుగురు పేరంటాళ్లతో ను ఇంటికి వచ్చింది.

"రాజశేఖర్! నీ అత్తమామల ఫోటో! అనువైన చోట వుంచు బాబూ! ఆ ప్రక్కనే నీకు జన్మనిచ్చిన నీ తల్లితండ్రుల ఫోటో! అనగానే రాజశేఖర్, రమణి చేతిలోని ఫోటోను గోడకమర్చాడు. తనను కనిన తలితండ్రుల ఫోటో కొరకు మనసులో బాధపడుతూ ఎదురు చూస్తున్నాడు రాజశేఖర్.

తల్లి తెచ్చిన ఫోటోను ఆత్రుతగా చూశాడు.

"ఇది మీ ఇద్దరి ఫోటో కదమ్మా! మధ్య నున్నది నేనే".

"నీవే బాబూ! నిన్ను కని పెంచి పెద్ద చేసి రమణిని నీకిచ్చి వివాహం చేసింది కూడ మేమే బాబూ! అశ్వద్ధామ హతః.... కుజరః అన్న అనృతంతో భారత సంగ్రామ చరిత్ర తారుమారయింది రాజశేఖర్, రమణికి యీ ఇంటి గొడుగు నీడతో ఆశ్రయం కల్పించడానికి నేనొక ధర్మరాజు నయాను బాబూ" అంటూండగా రమణీ రాజశేఖర్‌లు సావిత్రమ్మ కాళ్లకు వందనం చేశారు.

ఆ దృశ్యాన్ని చూసిన ఎరకయ్య మోహన్‌లు తన్మయత్వం చెందారు. ☐